

den 25. Maj 1909 blev givet tre Varsler, hvorfor jeg fandt det rigtigt at gøre ligesaa denne Gang — mine Ord om „1ste Gang“ o. s. v. ansaa jeg selv for en spøgefuld Bemærkning overfor de paa Pladsen forsamlende Vælgere. Mit Svar paa Hr. Oberstens direkte Spørgsmaal til mig om min Mening med de tre Varsler til de tilstedeværende Vælgere er dette: alene for paa en loyal Maade at tilkendegive, at Stemmegivningen var sin Afslutning nær, henholdsvis sluttede.“

Det ses heraf, at der ikke er nogen Uoverensstemmelse mellem Valgkandidaten og Valgbestyrelsens Formand med Hensyn til, hvad her er sket, kun ere de uenige om, hvor mange Minutter der er hengaaet mellem de forskellige Varsler, idet Valgkandidaten mener, der er hengaaet længere Tid end Valgbestyrelsens Formand, som indrømmer, at der kan være hengaaet omtrent 15 Minutter. Hvad siger nu Valgloven — for det er jo den, vi skulle henholde os til — angaaende det her passerede? I § 42 hedder det, at man begiver sig efter den almindelige Afstemning til Slutningsstemmestedet. „Her bekendtgør Formanden da for Valgforsamlingen, at Afstemningen vil blive sluttet, naar ingen nu er til Stede, som begærer at deltage i Valget. De Vælgere, som efter denne Bekendtgørelse melde sig for at afgive Stemme, skulle have Adgang dertil. Naar disse Stemmer ere modtagne, eller naar ingen efter den skete Bekendtgørelse melder sig, afgive Valgbestyrelsens Medlemmer og sammes Medhjælpere deres egne Stemmer.“

Spørgsmaalet om, hvorvidt der sluttet paa rette Maade, er meget gammelt og omstridt i dette Ting. Oprindeligt var der i Forslaget til Valgloven en Bestemmelse om, at man maatte give en Frist, men Folketinget forkastede denne Bestemmelse og holdt paa, at naar den almindelige Afstemning er sluttet, og Stemmemodtagerne begive sig med Formanden hen paa det Sted, der forud er bekendtgjort som Afslutningsstedet, skal Formanden træde frem og sige, hvad jeg her har oplæst af Valglovens § 42, at hvis ingen nu er til Stede, slutter man. Og det træffer sig nu saa heldigt, at den valgte Kandidat, som sidder her overfor (Alfred Christensen), har været en af de skrappeste til at hævde det Standpunkt, at der ikke maa ske andet, end at Valgbestyrelsens Formand paa Stedet skal kundgøre, at hvis der er nogen Vælger til Stede nu, som ønsker at stemme, skal det ske nu. Man ser, at her ikke er sat nogen bestemt Frist. Enkelte Gange

har man forkastet et Valg, fordi Valgbestyrelsens Formand har sagt: Nu slutte vi om et Kvarter, en anden Gang har man forkastet et Valg, fordi Valgbestyrelsens Formand har sagt: Vi slutte om en halv Time. Hvis man bruger den Fremgangsmaade, her er benyttet, er der ingen Grænser for, hvor mange Varsler en Formand for Valgbestyrelsen kan finde paa at give. Denne har indskrænket sig til 3 Varsler — det minder noget om en Auktion, „første, anden og tredie Gang!“, og saa falder Hammeren —, men der er ikke noget, som borger for, at ikke en Formand ved en anden Valghandling — naar dette kan gaa — kan tænke som saa: Jeg kan give 5—6 eller endnu flere Varsler, og paa den Maade trække Tiden ud under Paaskud af, at det er saa hensynsfuldt mod Vælgerne. Men det er ikke Valglovens Mening. Valglovens Mening er, at der skal gives en Frist for de Vælgere, som ere til Stede i det Øjeblik, da man er ved at slutte, og de maa saa tilkendegive ved at sige „Ja!“ eller „Her!“ eller noget andet, at de ville stemme, og er der ingen til Stede, slutter man. Man gaar ikke ud i Gaarden og raaber ud: første, anden og tredie Gang!, idet man spørger, om der er nogen til Stede, som vil stemme. Det kan ikke gaa, thi det kan misbruges til at trække Afstemningen i Langdrag. Jeg mener, her er begaaet en Fejl, men hvor mange Stemmer der er afgivet under disse Varsler, kan jeg ikke se, og det har Afdelingen ikke kunnet faa Forklaring paa. Det maa nærmere kunne undersøges. Jeg mener, og det mener Flertallet af Afdelingen ogsaa, at alene af denne Grund er der Anledning til at foretage en nærmere Undersøgelse af dette Forhold.

Den anden Klage, som den faldne Kandidat har indgivet, vedrører forskellige Ting. Han klager over, at man ved Affattelsen af Valglisten har fulgt Valgskemaerne, idet der ingen Garanti er for disses rigtige Affattelse. Det viser sig, siges der, at man paa Listerne har udeladt Vælgere, som ikke have skiftet Bopæl i en Aarrække, og omvendt har opført 40 Vælgere, der hverken findes paa Valglisten for 1909 —10 eller paa Mandtalslisten for November forrige Aar, og som det har været umuligt at faa Oplysninger om paa den paa Valgskemaet opgivne Bopæl. For at give et Eksempel paa, hvor mangelfuldt Valglisten var affattet, anfører Klageren, at der under Nr. 1160 staar anført en Vælger under Navn K. Jensen, Husejer. Men ved nærmere Undersøgelse viser det